

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин
Кафедра історії України і методики викладання історії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Теоретичні і методичні аспекти вивчення культури

НАЗВА ДИСЦИПЛІНИ

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський)
Освітня програма «Середня освіта (Історія)»
Спеціальність 014 Середня освіта (за предметними спеціальностями)
Предметна спеціальність 014.03 Середня освіта (Історія)
Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка

Затверджено на засіданні кафедри
історії України і методики
викладання історії
Протокол № 1 від 29 серпня 2025 р.

м. Івано-Франківськ – 2025

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Теоретичні і методичні аспекти вивчення культури
Викладач (-і)	Єгreshій Олег Ігорович
Контактний телефон викладача	0677383657
E-mail викладача	ludyna@ukr.net
Формат дисципліни	Очний/заочний
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС, 90 год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/
Консультації	
2. Анотація до навчальної дисципліни	
<u>Предметом</u> вивчення навчальної дисципліни є : <i>Коротко особливості, зміст</i> <i>Теоретичні і методичні аспекти вивчення культури</i> – дисципліна, яка формує ідентичність і національну самоповагу, адже історія культури концентрує у собі такі взаємопов’язані речі, як національна мова, традиції та історична пам’ять. Вводячи студентів предметної спеціальності 014.03 – Середня освіта (Історія) у світ української культури з її основними науковими проблемами і дискурсами, ми намагаємося представити головні історичні віхи становлення та розвитку української культури, простежити процес формування національно-культурних цінностей із «задньою думкою», що засвоєні уміння і навички, знадобляться їм для роботи в навчальних закладах середньої освіти. Увагу приділено також з’ясуванню низки теоретичних питань щодо сутності культури, її структури, у взаємозв’язку з суспільно-політичними та економічними процесами, співвідношенню загальнолюдських та національних культурних цінностей, традиціям та новаціям у культурі тощо. Розглядаються й проблеми збереження національних культурних традицій в народному середовищі, а також віділяється увага небезпекам, що постають нині перед українським і світовим соціумами – гендерна ідеологія, ювенальна юстиція тощо. За нашим задумом, поінформовані студенти у майбутньому зможуть інформувати про зазначені цивілізаційні виклики і учнів закладів загальної середньої освіти.	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	

Мета викладання дисципліни *Теоретичні і методичні аспекти вивчення культури* вбачається у тому, щоб на основі засвоєння теоретичних знань та фактологічного матеріалу формувати в студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за галуззю знань 01 Освіта/Педагогіка, предметною спеціальністю 014 Середня освіта (Історія) комплекс відповідних знань, вмінь та навичок з предмету. Ці знання знадобляться студентам для формування у майбутньому системи життєвих цінностей учням-старшокласникам.

Завдання: ознайомити студентів із історією української культури від стародавньої доби до сьогодення; навчити використовувати в професійній і соціальній практиці знання з історії української культури; акцентувати на загрозах, що постають нині перед українським і світовим суспільствами; виробити в студентів навички самостійних оцінок і власних суджень щодо розглянутих історичних проблем. Одним із головних завдань курсу є також формування в студентів зазначеної спеціальності культури, моралі, самостійного творчого мислення, вироблення патріотичної орієнтації, прагнення до самореалізації.

4. Програмні компетентності та результати навчання

Інтегральна компетентність:

ІК Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми, що передбачає застосування теоретичних знань і практичних умінь з наук предметної спеціальності, педагогіки, психології, теорії та методики навчання, потребує інтеграції знань і прийняття рішень у практиці викладання історії в основній (базовій) школі і характеризується комплексністю та невизначеністю педагогічних умов організації навчально-виховного процесу в основній (базовій) середній школі.

Загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, а також до використання знань у практичних ситуаціях

ЗК 3. Здатність письмово й усно спілкуватися (комунікувати) українською - державною мовою; отримувати і передавати професійну інформацію іноземною мовою.

ЗК 8. Здатність генерувати нові ідеї, зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства, вміння диференціювати традиційні та інноваційні способи вирішення завдань та знаходити межі їхнього застосування у навчальному процесі.

ЗК 10. Здатність поважати мультикультурність і різноманітність суспільства, усвідомлювати необхідність рівних можливостей для всіх учасників освітнього процесу.

Фахові компетентності:

ФК 1. Здатність перенесення системи знань із вітчизняної і всесвітньої історії, необхідної для роботи в навчальних закладах загальної середньої освіти, у професійну діяльність.

Компетентності предметної спеціальності 014.03 Середня освіта (Історія) (ПК):

ПК 3. Здатність володіти категоріально-понятійним апаратом історичної науки, орієнтуватися в науковій періодизації історії, використовувати її як спосіб пізнання історичного процесу.

ПК 4. Здатність інтегрувати набуті знання з історичних та інших гуманітарних наук в самостійну систему, виявляти цілісність знань та умінь.

ПК 5. Здатність розуміти загальні та специфічні риси історичного розвитку різних регіонів України. Європи та світу, володіти базовими знаннями української та світової культури в контексті готовності майбутніх фахівців до спілкування у мультикультурному середовищі на основі толерантності, діалогу і співробітництва.

ПК 9. Здатність використовувати в професійній діяльності нові підходи до шкільної історичної освіти в умовах багатокультурного суспільства та процесу євроінтеграції, з метою формування історичної свідомості, національної пам'яті, здійснення громадянсько-патріотичного виховання.

Програмні результати (ПРН) навчання:

ПРН 3. Орієнтуватися в історичному часі, застосовуючи періодизацію, характеризувати суспільні явища в розвитку, вільно оперувати термінологією з фахових предметів.

ПРН 4. Демонструвати інтегроване мислення, пояснювати цілісну картину суспільно-історичного розвитку через міжпредметні зв'язки.

ПРН 5. Використовувати краєзнавчу складову курсу історії для активізації пізнавальної діяльності учнів; організовувати позакласну гурткову роботу, музейну, пам'ятко-охоронну, народознавчу роботу, спрямовану на збереження і використання історико-культурної спадщини України та світу з навчальною, науковою і просвітницькою метою.

ПРН 9. Цінувати різноманіття та мультикультурність світу; ідентифікувати себе у системах загальнолюдських і національних цінностей, керуватися у своїй діяльності сучасними принципами толерантності, діалогу і співробітництва.

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

лекції	12
семінарські заняття / практичні / лабораторні	18
самостійна робота	60

Ознаки навчальної дисципліни			
Семестр	Предметна спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний
5	014.03 Середня освіта (Історія)	3	
Тематика навчальної дисципліни			
Тема		кількість год.	
		лекції	Сем. заняття Сам. роб.
Тема 1. Феномен української культури. Культура як суспільне явище. Періодизація історії української культури. Поняття культурної спадщини. Об'єкти і пам'ятки культурної спадщини. Менталітет українців та основні детермінанти його становлення. Риси та ознаки української культури. Можливості адаптації теми до ЗЗСО.		2	4
Тема 2. Становище української культури у давні часи і в середньовічну пору. Історико-культурні процеси на території України в давні часи. Ознаки культури Середньовіччя. Культури Київської Русі і Галицько-Волинського князівства як середньовічний тип культури. Можливості адаптації теми до ЗЗСО.		2	6
Тема 3. Культура Київської Русі та можливості адаптації теми до ЗОШ. Архітектура Київської Русі. Живопис Київської Русі. Мозаїки. фрески. Книжкова мініатюра. Література історичної доби. Освіта та наука Київської Русі.			2 6
Тема 4. Українська культура XVI – XVIII ст. та європейський культурний простір. Соціокультурне становище в Західній Європі епохи Відродження. Реформаційні культурні особливості. Ідеї Ренесансу та Реформації в українській культурі. Культурницька інтеграція українців. Духовні осередки в Україні XIV – першої половини XVII ст. Культурні парадигми в Західній Європі та Росії XVII–XVIII ст. Доба Бароко. Умови розвитку та особливості української культури другої половини XVII – XVIII ст. Можливості адаптації теми до ЗЗСО.		2	6
Тема 5. Культура України XIV – першої половини XVII. Доба ренесансу і раннього бароко. Можливості адаптації теми до ЗОШ. Архітектура історичної доби. Початок українського книгодрукування. Література. Розвиток літописання. Освіта історичної доби. Скульптура і живопис історичної доби.			2 6
Тема 6. Розвиток культури в Україні у другій половині XVII –XVIII ст. Доба бароко. Просвітництво. Можливості адаптації теми до ЗОШ. Розвиток освіти. Києво-Могилянська колегія (Академія). Розвиток літератури. Історична думка історичної доби. Філософія історичної доби. Г.Сковорода. Музична культура доби. Архітектура та скульптура барокальної доби.			2 6
Тема 7. Українське національно-культурне відродження (XIX		2	2 8

– початок XX ст.). Проблеми і суперечності розвитку української культури в XIX ст. Розвиток освіти. Становище у царині науки. Розвиток літератури. Театральне і музичне мистецтво. Архітектура і скульптура. Образотворче мистецтво. Можливості адаптації теми до ЗЗСО.				
Тема 8 Становище української культури доби Національної революції 1917–1923 рр. Можливості адаптації теми до ЗОШ. Становище у царині освіти і науки. Особливості розвитку літератури. Театральне мистецтво. Кіномистецтво. Образотворче мистецтво. Живопис. Архітектура і скульптура. Музичне мистецтво.			2	6
Тема 9. Українська культура радянської доби (1920–1991 рр.). Культурне будівництво у радянській Україні в 20–30 рр. XX ст. Українська культура у період сталінізму. Репресії проти митців. Роки німецько-радянської війни. Українська культура повоєнного періоду. Шістдесятництво як культурний феномен. Форсований наступ на українську культуру за часів стагнації. Особливості розвитку української культури в умовах горбачовської перебудови 1985–1991 рр. Особливості розвитку української радянської літератури. Літературний процес. ВАПЛІТЕ. Театральне мистецтво. Театр «Березіль». Кіномистецтво. О.Довженко. Образотворче і музичне мистецтво. Архітектура і скульптура радянської України. Українська радянська освіта. Розвиток української радянської науки. Можливості адаптації теми до ЗЗСО.		4	4	8
Тема 10. Розвиток української культури доби національної державності 1991-2024 рр. Можливості адаптації теми до ЗОШ. Особливості розвитку української літератури. Театральне і Кіномистецтво. Образотворче мистецтво. Архітектура і скульптура доби. Музичне мистецтво. Українська освіта. Розвиток науки.			2	4
Тема 11. Захист реферативних робіт (індивідуальних робіт) з історії культурних локацій своїх населених пунктів			2	
Заг		12	18	60
6. Система оцінювання навчальної дисципліни				
Загальна система оцінювання навчальної дисципліни	Робота на семінарських заняттях – 30 б. Контроль відвідування студентами лекцій – 10 б. Оцінка за індивідуальну роботу – 10 б. Екзаменаційна робота – 50 б. Поточний контроль з дисципліни «Теоретичні і методичні аспекти вивчення культури» відбувається шляхом перевірки засвоєння студентами знань та умінь в ході семінарських занять, підготовки індивідуальної роботи (реферату) та контролю самостійного опрацьованої додаткової літератури. Перевірка засвоєння студентами знань та умінь в ході семінарських занять здійснюється шляхом оцінювання усних відповідей (в тому числі у формі презентацій), при потребі коротких письмових робіт. За опрацювання тем, визначених для семінарських занять студент може отримати максимально 30 балів.			

	Відповідна форма активності студентів оцінюється за стобальною системою. Навики роботи із науковою літературою, вміння аналізувати знайдені матеріали, робити висновки та узагальнення студенти реалізують шляхом написання індивідуальних робіт (краснавчих рефератів). Індивідуальна робота оцінюється максимально у 10 балів. Студентам також пропонується самостійне опрацювання наукових джерел, які є знаковими для відповідної дисципліни. Із метою контролю за відвідуванням студентами лекцій уведено додаткові 10 б. (максимум) Семестровий контроль відбувається формі екзамену і передбачає, що підсумкова оцінка з навчальної дисципліни визначається як сума оцінок за семестровий контроль знань і екзамен у письмовій формі. За екзамен виставляється максимум 50 балів. Тобто усього студент може набрати 100 б.
Вимоги до письмових робіт	<i>Зазначити: вид роботи (екзаменаційна письмова);</i> <i>Терміни написання (для денної – реферат здається на останньому занятті, для заочної – за 10 днів до початку сесії). Реферати надсилаються у електронному варіанті.</i> Вимоги до написання рефератів з історії культурних локацій своїх населених пунктів 1. Кількість сторінок – від 12 аркушів. 2. Нумерація сторінок починається з третьої, де розпочинається виклад першого розділу. 3. Перша сторінка – титульна. 4. На другій сторінці вміщується зміст реферату. 5. Основна частина – мінімум 8 сторінок (два непропорційні розділи (у розрахунку – 2/3 тексту основної частини реферату (орієнтовно 5 сторінок) – фактичний матеріал з історії культурних локацій своїх населених пунктів; 1/3 тексту основної частини реферату (орієнтовно 3 сторінки) – можливості застосування матеріалу до роботи в ЗОШ. 6. Структурно реферат повинен ділитися на 5 (п'ять) одиниць: власне змісту реферату; вступної частини (вступу); двох непропорційних розділів, висновків, списку використаної літератури. 7. Вступ – дуже важлива складова одиниця реферату, оскільки показує самостійність авторського підходу до роботи. У вступній частині реферату найголовніше вдало сформулювати актуальність теми, розкрити власне бачення автором важливості проблеми. Зазвичай вступ при написанні реферату не повинен перевищувати однієї сторінки. 8. При розкритті розділів не варто надмірно деталізувати, акцентувати на другорядних питаннях, подавати інформацію (дати, події), яка побіжно, опосередковано розкриває тему. З іншого боку, при написанні реферату не варто дуже захоплюватися аналізом “фактажу”. Короткі підсумкові узагальнення по розділах слід зробити хіба що наприкінці цих розділів, виділивши для цього один абзац. Розкриваючи розділи, належить пам'ятати, що найголовніше завдання, що стоїть перед автором – максимально широко, але водночас лаконічно висвітлити тему реферату. Наприкінці розділів вартує зробити короткий самостійний висновок (декілька речень). При розкритті розділів іноді (якщо є більш як 10 позицій літератури) роблять поклики на відповідні

	прочитані книги. Поклики подають у квадратних дужках, де зазначають також сторінки книги, звідки запозичується інформація. 9. Реферат повинен також містити завершальну частину – <i>висновки</i>. У них автору належить підвести підсумки реферату. Спробувати, свого роду, дати відповідь на питання – що слідує з пропонованого фактичного матеріалу? Найважливіше аби висновки мали самостійний характер. Як правило, у рефераті висновкова частина не повинна перевищувати одну сторінку. Завершальна частина – список використаної літератури. Узагалі мінімальна кількість позицій літератури для реферату – 5 <i>позицій</i>. Літературні позиції повинні бути побудовані за алфавітним принципом. <i>Взірець змісту:</i> Вступ 3 Розділ I Історія косячу отців-домініканців у м. Богородчани 4 Розділ II. Можливості використання матеріалу у ЗОШ та ліцеях 9 Висновки 12 Список використаної літератури 13 <i>Взірець списку використаної літератури:</i> 1. Коляструк О. А. Предмет історії повсякденності: історіографічний огляд його становлення у зарубіжній та вітчизняній історичній науці. Український історичний журнал. 2007. № 1. С. 174–184. 2. Матеріали польових досліджень. Опитування провів (провела) 12 березня 2023 р. Кушнір Андріана. 3. Удод О. Медійна історія та професійна репутація історика. URL. http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/182340/10-Udod.pdf?sequence=1 4. Удод О. Історія повсякденності як провідний напрям української історіографії. Краєзнавство. 2010. № 3. С. 6–9. URL. http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/32065/02-Udod.pdf?sequence=1 5. Коляструк О. Історія повсякденності як об’єкт історичного дослідження: історіографічний і методологічний аспекти. Х.: Видавництво «Курсор». 2008. 122 с.
Семінарські заняття	Критерії поточного оцінювання: Відповідно до Положення про порядок організації та проведення оцінювання успішності здобувачів вищої освіти Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника (введено в дію наказом ректора № 799 від 26.11.2019 р.; із внесеними змінами наказом № 212 від 06.04.2021 р.) та Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника» (Нова редакція) (введено в дію наказом ректора № 361 від 31.07.2020 р.) знання оцінюються як з теоретичної, так і з практичної підготовки відповідно до національної шкали за такими критеріями: - «відмінно» – здобувач освіти міцно засвоїв теоретичний матеріал, глибоко і всебічно знає зміст навчальної дисципліни, основні

	положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок; - «добре» – здобувач освіти добре засвоїв теоретичний матеріал, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; має практичні навички, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при аналізі практичного матеріалу; - «задовільно» – здобувач освіти в основному опанував теоретичними знаннями навчальної дисципліни, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю; - «незадовільно» – здобувач освіти не опанував навчальний матеріал дисципліни, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутні наукове мислення, практичні навички не сформовані.
--	---

Умови допуску до підсумкового контролю	Студент повинен отримати максимум 25 б. (за семінарські заняття і написання реферату)
--	---

Підсумковий контроль	<i>Форма контролю (екзамен);</i> <i>Форма здачі (письмова);</i> <i>Структура білета і розподіл балів за завдання</i> <i>Структура завдання: 5 запитань – теоретичне; на знання відомої культурологічної локації; на знання відомої особистості – представника культури; на знання культурологічного поняття; методичне – бачення студентом шляхів адаптації теми до ЗЗСО.</i>
----------------------	---

7. Політика навчальної дисципліни:

Навчальний процес побудований на основі дотримання принципів *академічної доброчесності*, прозорості та законності роботи. Як викладач, так і студент (-ка), повинні дотримуватися «Положення про запобігання академічному плагіату» <https://pnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/10/Нова-редакція-Положення-про-запобігання-академічному-плагіату.pdf>, «Положення про запобігання академічного плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі здобувачів освіти» <https://pnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/09/Нова-редакція-Положення-про-Запобігання-академічному-плагіату.pdf>, Кодексу честі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника <https://pnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/09/Нова-редакція-Кодексу-честі-Прикарпатського-національного-університету-імені-Василя-Стефаника-1.pdf>. У випадку порушення норм академічної доброчесності під час виконання завдань поточного чи підсумкового контролю, виявів академічної недоброчесності (списування) викладач виставляє 0 балів та пропонує студенту повторно виконати необхідний вид роботи.

Студенти, котрі навчаються за індивідуальним графіком, опрацьовують матеріал самостійно з обов'язковим проходженням усіх тестувань в системі дистанційного навчання d-learn та виконанням завдань відповідно до індивідуального графіку навчання, складеного та погодженого з викладачем на початку семестру. Умови навчання за індивідуальним графіком регламентуються «Положенням про порядок навчання здобувачів вищої освіти за індивідуальним графіком у Прикарпатському

національному університеті імені Василя Стефаника»
https://efund.pnu.edu.ua/wpcontent/uploads/sites/172/2023/05/02-07.44_2022-polozhennia-pro-poriadok-navchannia-zdobuvachiv-vyshchoi-osvity-za-individualnym-hrafikom-uprykarpatskomu-natsionalnomu-universyteti-imeni-vasyliya-stefanyka.pdf

Відвідування занять обов'язкове. У випадку пропуску відпрацьовується тема пропущеного заняття у визначені час та спосіб (усна співбесіда, тестування). Для відпрацювання пропущених аудиторних занять, негативних оцінок та подачі індивідуальних робіт визначений час – вівторок, 15.00 год. – 17.00 год. Студенти, які не набрали 50 балів за відомістю № 1, мають право скласти екзамен за відомістю № 2. На консультаціях викладача студенти мають можливість отримати роз'яснення питань, з якими виникли труднощі у процесі опрацювання матеріалу. У разі отримання незадовільної оцінки з навчальної дисципліни за талоном № 3, студенти мають право на повторне її вивчення, що регламентовано «Положенням про порядок повторного вивчення навчальних дисциплін (кредитів ECTS) в умовах ECTS (Редакція 4)», ознайомитися з яким можна за покликанням: <https://efund.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/172/2023/09/polozhennia-pro-povtorne-vyvchennia-dystsyplin-kredytiv-ects-v-umovakh-ects.pdf> Неформальна освіта: Можливість зарахування результатів неформальної освіти регламентується «Положенням про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної освіти, в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника» (введено в дію наказом ректора № 672 від 24. 11. 2022 р.) <https://nmv.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/118/2022/11/neformalna-osvita.pdf>. В університеті діє положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в Прикарпатському національному університеті Імені Василя Стефаника <https://efund.pnu.edu.ua/3-1-osvitnij-protses/>

9. Рекомендована література:

Основна література:

1. Букач В. М., Бакланова Н. М. Історія української культури. Словник- довідник: навчальний посібник для здобувачів вищої освіти. Одеса: вид. Букаєв В. В., 2021. 216 с
2. Висоцький О.Ю. Історія української культури: Навчальний посібник. Дніпропетровськ : НМетАУ, 2009. – 130 с. Режим доступу: https://shron1.chtyvo.org.ua/Vysotskyi_Oleksandr/Istoriia_ukrainskoi_kultury.pdf
3. Історія української культури / В.О. Колосюк ,С.Б. Буравченкова ,С.І. Береговий та ін.: Навчально-методичний посібник. К.: НУХТ, 2010 р. 183 с. Режим доступу: <https://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10586/1/031-11A.pdf>
4. Історія української культури: Курс лекцій (під загальною редакцією доктора історичних наук С.О.Костишевої. – К.: ІВЦ „Видавництво „Політехніка”, 2010. – 334 с. Режим доступу: [https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/21023/1/Pidruchnyk\(Final12\)-3.pdf](https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/21023/1/Pidruchnyk(Final12)-3.pdf)
5. Історія української культури: навчальний посібник для студентів і курсантів вищих навчальних закладів МВС України / авт. кол.; за ред. М.П. Гетьманчука. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2011. 348 с. <http://surl.li/nebwy>.
6. Калакура Я. С. Українська культура:цивілізаційний вимір. К.:ІПіЕНДіМ. І.Ф.Кураса НАН України, 2015. 496 с.
7. Пальм Н. Д. Історія української культури : навчальний посібник / Н. Д. Пальм, Т. Є. Гетало. Х. : Вид. ХНЕУ, 2013. 296 с. (Укр. мов.) <http://surl.li/aevoj>.
8. Передерій І.Г. Історія української культури: навч. посіб. для студентів усіх напрямів підготовки денної та заочної форм навчання. Полтава: ПолтНТУ, 2015. 274 с.
9. Пометун О., Фрейман Г. Методика навчання історії в школі. К.: Генеза. 2009. 328 с.
10. Попович М. Нарис історії культури України. К., 1998.
11. Сушко А.І. Історія української культури : навч.-метод. посібник / А.І. Сушко, Т.М. Краснопольська. – Одеса : Фенікс, 2018. 62 с. (Сер. «Навчально-методичні посібники»). <http://surl.li/nebzy>.
12. Шабанова, Ю.О., Тарасова, Н.Ю., Дичковська, О.Я. Історія української культури. [Текст]: Навчальний посібник для студентів усіх 12 спеціальностей денної та заочної форм навчання / Ю.О.Шабанова, Н.Ю.Тарасова, О.Я. Дичковська. – Дніпропетровськ: 2012. 141 с. <http://surl.li/chgve>.

Додаткова :

1. Брижицька С. « Я не самотній...». Національне самоствердження Тараса Шевченка та його вплив на становлення національної ідентичності українців (друга чверть ХІХ – середина ХХ ст.). Черкаси, 2006.
2. Галіченко М. В., Поліщук І. Є. Історія української культури: Навчально- методичний посібник. Для студентів усіх напрямів підготовки університету. Херсон, 2014. 85 с.
3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації ХІХ – ХХ ст. К., 1996.
4. Кордон М. В. Українська та зарубіжна культура: Підручник. 3-тє видання. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 584 с.
5. Культурологія: історія і теорія світової культури ХХ століття: Навч. посіб. / Під ред. Л.І.Кормича, В.В.Багацького. Х., 2003.
6. Культурологія: теорія та історія культури: Навчальний посібник. Вид. 3- тє, перероб. та доп./За ред. І. І. Тюрменко. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 370 с.
7. . Павлова О., Мельничук Т. Історія української культури: навчальний посібник. 2-ге вид. перероб. та доп. К.: «Центр навчальної літератури», 2019. 340 с.
8. Пашук А.І. Українська церква і незалежність України. Л., 2003.
9. Українська та зарубіжна культура: Підручник /За ред. В. О. Лозового. Харків: Одиссей, 2006. 376 с.
10. Уліщенко А. Б. Хрестоматія з історії української культури: Матеріали для самостійної роботи студентів. К.: НПУ, 2014. 510 с.
11. Феномен української культури: Методологічні засади осмислення. К., 1996.

Викладач

Єгревій О.І.

Кандидат історичних наук,

доцент кафедри історії України і методики викладання історії